

Trilingües

Oriol Amat

Periòdicament la Unió Europea publica informes sobre el nivell de coneixements de llengües dels habitants dels diferents estats. Com sempre, l'estat espanyol és el que hi surt pitjor parat, ja que els espanyols són els ciutadans comunitaris que menys coneixement tenen de llengües estrangeres. En el cas de l'anglès, el nivell de coneixement entre els espanyols és per posar-se vermell de vergonya. No serveix de consol que els catalans siguin els que estan en una situació millor en relació amb la resta dels ciutadans espanyols, ja que el seu nivell també és molt baix en comparació amb la resta dels ciutadans de la Unió. És possible que aquesta millor posició dels catalans sigui deguda a circumstàncies com el fet de ser bilingües i a la més gran predisposició per viatjar a l'estranger.

Aquesta situació pròxima a l'analfabetisme en llengües estrangeres requereix actuacions urgents i contundents, ja que ens situa en una posició molt feble per afavorir la internacionalització de les nostres empreses. No hi ha dubte que és difícil establir relacions amb empreses i mercats estrangers si no tenim suficients executius que parlin idiomes. Els acords amb empreses d'altres països i les exportacions no s'acostumen a fer amb intèrprets si no disposen de persones que puguin entendre's directament amb els corresponents interlocutors.

Una primera mesura que cal considerar és la que explica que països com Portugal, Suècia i Holanda tinguin un coneixement tan elevat de l'anglès. Em refereixo a no doblar les pel·lícules de la televisió i simplement subtítular-les. És clar que al principi farà mandra veure pel·lícules subtítulades i que les cadenes de televisió no volen perdre audiència. Aquestes són grans barreres que cal vèncer.

Una segona mesura és introduir l'obligatorietat de tenir un bon nivell d'anglès per poder finalitzar estudis universitaris. Això ja hi ha centres que fa anys que ho fan, com ESADE, per exemple.

Una tercera mesura seria impartir moltes de les assignatures de qualsevol estudi en anglès. A la UPF, per exemple, ja fa anys que es pot cursar en anglès una bona part de les llicenciatures d'Economia i d'Administració d'Empreses.

Una quarta mesura seria impartir la totalitat d'un estudi en anglès. Això és el que ja fan centres com ESADE, IESE o l'IDEC amb algunes de les edicions dels seus MBA. Tot plegat no deixen de ser, però, casos molt aïllats.

Aquestes són només algunes de les mesures que es poden prendre. És clar que aquest és un problema que ens afecta i molt i que, per tant, no podem continuar ajornant. Si no ens posem les piles i aconseguim ser trilingües de veritat, seguirem en inferioritat de condicions.